

РЕШЕНИЕ

№ 3963

гр. София, 14.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3245** по описа за **2022** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на П. Б. К. от [населено място] срещу Решение №20020636/11.03.2022 година, постановено по н.а.х.д.№5080/2019 година по описа на СРС,16 състав, потвърждаващо Електронен фиш, серия К №2076956/18.05.2018 година на СДВР, с който на П. Б. К. е наложена глоба в размер на 400 лева на основание чл.189,ал.4,вр. с чл.182,ал.1,т.5 от ЗДВП за извършено нарушение на чл.21,ал.2 от ЗДВП.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност и незаконосъобразност на оспореното съдебно решение. Сочи се още, че не е връчен електронния фиш, не е информирана своевременно за издадения електронен фиш и не е убедена, че посочената скорост е нейната, тъй като по това време на платното за движение е имало и други автомобили, и ограничението на скоростта не е регламентирано с пътен знак . Иска се отмяна на Решението и отмяна на електронния фиш.

В съдебно заседание, касаторът- П. Б. К. редовно и своевременно призован, се явява и поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът по касация- СДВР, редовно и своевременно призован не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита, в която се заявява претенция за присъждане на разноски.

Представителят на СГП-прокурор К. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Анализирайки всички събрани доказателства, обосновано СРС приел, че на 18.05.2018 година в 20.59 часа в [населено място], Околовръстен път № 22- Ботаническа градина с посока към [улица], П. Б. К. управлявала лек автомобил -Марка „ М. Ц220 ЦДИ“ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост на движение 111 км/ч при ограничение на скоростта 80 км/ ч. въведено с пътен Знак В-26. Скоростта е установена с мобилна система за видеоконтрол АТСС АРН САМ S1.

Въз основа на Справка в централна база СДВР е установено, че на датата на нарушението собственик на МПС е П. Б. К., която не е оспорила ползването на автомобила на въпросната дата от нея.

От разпечатка от паметта на техническо средство, която е веществено доказателство, изготвено по реда на чл. 189, ал. 15 ЗДвП, се установява, че на процесната дата е заснет лек автомобил „ М. Ц220 ЦДИ с рег. [рег.номер на МПС] , като е засечена скорост на движение на същия автомобил от 111 км/ч, като са записани датата, часът, посоката на движение, фиксираната скорост и е сниман регистрационният номер на автомобила, който съвпада напълно с този, регистриран на името на касатора, а АТСС за наблюдение и регистрация на пътни нарушения е одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, със срок на валидност на одобряването 07.09.2027 година.

Правилен е изводът на СРС, че при издаване на електронния фиш не са допуснати нарушения. Чл. 189, ал. 4 ЗДвП сочи, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган, на нарушителя се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от Министъра на вътрешните работи.

"Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. По дефиниция, електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сторено, т.е. не е налице законово изискване да бъде посочено лицето, издало електронния фиш.

В конкретния случай, касаторът изобщо не е оспорил нито посоченото място на нарушението, нито предвидената максимална скорост за движение от 80 км/ч пред СРС въведено с пътен знак В26. Неоснователен е доводът на касатора, че не и е връчен електронния фиш своевременно, защото ако не и бе връчен, то възниква въпросът как го е обжалвала.

Неоснователен е и доводът на касатора, че посочената скорост на движение не е на управляваното от нея МПС, защото по делото не се съдържат доказателства в този смисъл.

СРС е анализирал не само приложените доказателства, но и относимите правни разпоредби, като е отговорил на всеки един довод в жалбата и най-вече е отчетел, че условията и реда за ползване на средството за измерване, представляващо автоматизирана техническо средство и система за контрол на правилата за движение по пътищата, са уредени в Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 година за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена на основание законовата делегация на чл. 165, ал. 3 от ЗДвП. Техническото средство, с което е засната скоростта на движение на автомобила на касатора е от утвърден тип, преминало е последваща техническа проверка от компетентен орган, което се установява от протокола за проверката му от месец декември 2018 година и удостоверението за одобрен тип, което пък води до извод, че АТСС е отговаряло на изискванията на чл. 4, ал. 1 и 3 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 година на МВР и електронният фиш отговаря на изискванията на нормата на чл. 3 от Наредбата за нарушение на правилата за движение, установено чрез ползване на АТСС. СРС е анализирал отбелязването в Протокола за използване на АТСС, отчетел е, че измерването е извършено в стационарен режим, според изискванията на чл. 9, ал. 2 от Наредбата и за извършеното измерване е съставен протокол в съответствие с изискванията на чл. 10, ал. 1 от Наредбата и приложението, попълнен с необходимите реквизити и на тази плоскост е приел за неоснователни възраженията на жабоподателя за недопустимост на събраните доказателства посредством преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства, а измерването с техническото средство е извършено при спазване на процесуалните изисквания и резултатът от същото представлява допустимо доказателство.

Обоснован е изводът на СРС, че максимално разрешената скорост за движение е била въведена с пътен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта - 80 км/ч според чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, факт, установяващ се от снимката, изготвена по повод направеното измерване, измерената скорост на движение е 111 км/час.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, то съвсем законосъобразно е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора и му е наложена санкция в предвидения от закона размер по чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП - глоба в размер на 400 лева/ алинея първа, т. 5 на чл. 182 от ЗДвП/ (изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) за превишаване от 41 до 50 km/h - с глоба 400 лв.;

Така определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в чл. 12 от ЗАНН и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на

установения правен ред.

Като е достигнал до този извод в посока потвърждаване на Електронния фиш, СРС е постановил едно правилно решение , което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и в негова полза следва да се присъди такова в размер на 80 лева. Нормата на чл.63 от ЗАНН е изменена, като е създадена нова ал.3(Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г. -29.11.2019 година в сила от 03.12.2019 година/, сочеща, че в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#).. Алинея четвърта на чл.63 също нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г от 29.11.2019 година.), постановява, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл. 36 от Закона за адвокатурата](#). В алинея 5/ на чл.63 от ЗАНН/Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) е доуточнено, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). В Чл. 37. (1) от Закона за правната помощ е визирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в Наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

В ЗАНН няма преходни и заключителни разпоредби,които да уреждат началния момент на действието на нормите на чл.63,ал.3-5 от ЗАНН, които са нови и дали същите се прилагат и за започналите производства преди влизане в сила на нормите,с оглед на което настоящият съдебен състав намира, че нормите са приложими и по отношение на касационното производство, образувано на дата 06.04.2022 година пред АССГ и на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, сочещ, че възнаграждението за защита в производства по [Закона за административните нарушения и наказания](#) е от 80 до 120 лева. Тъй като производството е по ЗАНН, то възнаграждението на юрисконсулта следва да бъде определено именно по реда на тази разпоредба. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, в което не е взел участие юрисконсулт Д. И., но преди съдебното заседание е депозирал писмени бележки, делото не се отличава с фактическа и правна сложност/ не предполага полагане на специални усилия от страна на юрисконсулта за запознаване с делото и изразяване на становище по него, при което настоящият състав намира, че полагащото се възнаграждение на юрисконсулта следва да бъде определено в размер на 80 лева за касационно производство и този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ. Касаторът следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника по касация юрисконсултско възнаграждение именно в този размер от 80 лева. Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания-аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препаращата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на

разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по-късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК,Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №20020636/11.03.2022 година, постановено по н.а.х.д.№5080/2019 година по описа на СРС,16 състав.

ОСЪЖДА П. Б. К. ОТ ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА СДВР СУМАТА ОТ 80 ЛЕВА ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ ЗА КАСАЦИОННО ПРОИЗВОДСТВО.

РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.